

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 декември 2003 година

относно изменение на част V, точка 3 от Общите консулски инструкции
(2004/14/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 789/2001 на Съвета от 24 април 2001 г. относно запазване на изпълнителните правомощия на Съвета по отношение на определени подробни разпоредби и практически процедури за проучване на заявления за виза¹,

като взе предвид инициативата на Италианската република

като има предвид, че:

(1) Европейските съвети от Тампере, Лаекен, Севиля и Солун приканиха държави-членки да продължат тяхната обща визова политика и да засилят местното консулско сътрудничество между представителствата им в трети страни.

(2) Анализът на данните показва, че краткосрочните визи (туризъм, бизнес, следване, работа или гостуване) са тези, които са най-често използвани, за да се влезе правомерно на територията на договарящите се страни по Конвенцията от Шенген, преди да преминат в нелегалност след като визата изтече.

(3) С оглед оценката на емиграционния риск изглежда необходимо да продължи да се засилва местното консулско сътрудничество при определяне какви допълнителни и/или допълващи документи следва да се изискват за издаване на виза, както и по отношение приемането на общи механизми за по-ефективно откриване на фалшиви или фалшифицирани документи.

(4) Измежду различните фактори, на които оценката на риска трябва да се основава, от основно значение са и резултатите от интервюто, на което дипломатическото или консулското представителство подлагат молителя за виза.

(5) Дипломатическите и консулските представителства следователно трябва да могат да упражняват по-ефикасно правомощията, с които те разполагат, за да оценят емиграционния риск.

(6) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му. Тъй като настоящото решение развива достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген съгласно дял IV на част III на Договора за създаване на Европейската общност,

¹ ОВ L 116, 26.4.2001 г., стр. 2.

Дания, в съответствие с член 5 от посочения протокол, ще реши в шестмесечен срок след като Съветът е приел настоящото решение, дали да го транспонира или не в своето национално право.

(7) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз с Република Исландия и Кралство Норвегия във връзка с асоциирането на тези две държави към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген,² което попада в областта в областта, посочена в член 1, буква а) от Решение 1999/437/ЕО на Съвета³ относно някои договорености за прилагането на това споразумение.

(8) Настоящото решение съставлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в които Обединеното кралство не участва, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета относно искането на Обединеното кралство и Северна Ирландия да участват в някои разпоредби от достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген⁴; Обединеното кралство следователно не участва в приемането му и следователно нито е обвързано от него, нито е обект на прилагането му.

(9) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген⁵; Ирландия следователно не участва в приемането му и следователно нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му.

(10) Настоящото решение представлява акт, основан на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген или по друг начин свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.,

РЕШИ:

Член 1

Третата алинея (основни критерии за проучване на заявления) от част V на Общите консулски инструкции се заменя от следното:

“Дипломатическото или консулското представителство носи пълна отговорност при оценката дали съществува емиграционен риск. Целта на проучването на заявленията е да се открият онези молители, които се опитват да емигрират в държавите-членки и да се установят там,

² ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

³ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁴ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁵ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

използвайки като претекст причини като туризъм, бизнес, следване, работа или гостуване. Ето защо е необходимо особено внимание по отношение на “рискови категории”, безработни лица, лица без редовни доходи и т.н. По същата причина от основно значение е интервюто, провеждано с молителя, за да се определи целта на пътуването. Допълнителна подкрепяща документация, договорена чрез местно консулско сътрудничество, също може да бъде изисквана. Дипломатическото или консулското представителство също трябва да се използва местното консулско сътрудничество, за да повишава неговата способност да открива фалшиви или фалшифицирани документи в подкрепа на някои заявления за визи. Ако съществува каквото и да е съмнение в автентичността на представените документи и подкрепяща документация, включително истинността на съдържанието им, или за надеждността на твърденията, получени при интервюто, дипломатическото или консулското представителство се въздържа да издаде виза.”

Член 2

Настоящото решение се прилага от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 22 декември 2003 година.

За Съвета:

Председател

A. MATTEOLI